

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 29. juni 2007
Kontor: Internationalt kt.
J.nr. 2007-14328-73
Sagsbeh.: lpe

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 5099, som medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 25. juni 2007

Spørgsmål nr. S 5099:

"Vil ministeren forholde sig til artiklen »Politisk støtte til omstridt narkorum« og tilkendegive, om det efter ministerens opfattelse er hensigtsmæssigt at placere et sundhedsrum tæt på en uddannelsesinstitution, samt redegøre for ministerens og/eller andre instansers muligheder for at gribe ind over for Københavns Kommunes beslutning og annullere beslutningen, såfremt kommunen vælger at placere sundhedsrummet det omtalte sted?"

Svar:

Med udmøntningen af den såkaldte Vesterbro-pulje til forbedring af forholdene for stofmisbrugerne og afhjælpning af de problemer, som narkotikamiljøet påfører bydelen, har jeg afsat midler til et forsøg med sundhedsrum, hvor man på et og samme sted vil kombinere relevante sundhedsfaglige tilbud med socialfaglig rådgivning og værestedsfunktion mv. Forsøget skal gennemføres af et partnerskab mellem Københavns Kommune og de lokale kræfter samlet i foreningen Dugnad Center Vesterbro.

Partnerskabet mellem Københavns Kommune og Dugnad Center Vesterbro har nu stort set fået forsøgets grundlag og indhold helt på plads. Denne del af forsøgets planlægning er sket i tæt samarbejde med Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Den del af planlægningen, der vedrører sundhedsrummets placering på Vesterbro, er ministeriet derimod ikke gået ind i.

Baggrunden er, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet ikke har det lokal-kendskab, der er en forudsætning for overvejelserne om den mest hensigtsmæssige placering af sundhedsrummet. Overvejelserne må gøres lokalt, hvor man også må tage den endelige beslutning.

Københavns Kommune har efter høring af en række foreninger lagt en plan for borgerinddragelse. Der er afholdt et borgermøde og gennemført en internetbaseret dialog, hvor beboere og andre interesserede har kunnet give kommentarer og stille spørgsmål til placeringen af sundhedsrummet.

Selv om processen har været åben, har jeg forståelse for de bekymringer, som bl.a. er kommet til udtryk i den avisartikel, hvortil der henvises i spørgsmålet. Af artiklen ser jeg, at Københavns Kommunes socialborgmester deler denne forståelse. Men jeg ser også, at bekymringerne er grundløse ifølge socialborgmesteren, som mener, at sundhedsrummet vil være til gavn både for stofmisbrugerne og på længere sigt også for nærmiljøet, og at erfaringen viser, at når først behandlingssteder som det kommende sundhedsrum er etableret, vil protesterne blive gjort til skamme.

På denne baggrund har jeg ingen intention om at gå nærmere ind i de overvejelser, der som nævnt må gøres lokalt, hvor man også må tage den endelige beslutning om placeringen af sundhedsrummet. Jeg har derfor heller ingen intention om at gribe ind over for en sådan beslutning.

Med hensyn til spørgsmålet om indgreb og annullation skal det i øvrigt bemærkes, at der ikke eksisterer et over-/underordningsforhold mellem staten og de enkelte kommuner. Staten kan således ikke gribe ind over for de lovlige beslutninger, som en kommune træffer, med mindre der findes en særlig lovhjemlet adgang hertil.

Tilsynet med kommunerne varetages i første instans af statsforvaltningen i den region, hvori kommunen er beliggende, og i anden instans af Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Det er således Statsforvaltningen Hovedstaden, der fører tilsyn med Københavns Kommune i første instans.

Statsforvaltningens tilsyn er et retligt tilsyn. Statsforvaltningen fører således tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Statsforvaltningen kan ikke tage stilling til, om kommunernes dispositioner er rimelige eller hensigtsmæssige, eller til spørgsmål om skønsudøvelse, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen. Endvidere fører statsforvaltningen ikke tilsyn i det omfang særlige klage- eller tilsynsmyndigheder kan tage eller har taget stilling til den pågældende sag. Der henvises til §§ 47 og 48 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 1060 af 24. oktober 2006).

Statsforvaltningen har i henhold til §§ 50 a - 51 i lov om kommunernes styrelse en række sanktionsmuligheder over for kommuner, der handler i strid med lovgivningen. Har en kommunalbestyrelse således truffet en ulovlig beslutning, kan statsforvaltningen sætte beslutningen ud af kraft. Er beslutningen bragt til udførelse, kan den dog kun suspenderes eller sættes ud af kraft, hvis en part over for statsforvaltningen skriftligt fremsætter begæring herom, og der ikke efter anden lovgivning er en klageinstans, og væsentlige hensyn, særligt til private interesser, ikke taler herimod.